ଦିଲ୍ଲୀ ଉନ୍ନୟନ ପ୍ରାଧିକରଣ

ବନାମ

କନୱାର କୁମାର ମେହେଟ୍ଟା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଇତ୍ୟାଦି

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 16,1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସହରାଞ୍ଚଳ ଉନ୍ନୟନ:

ଦିଲ୍ଲୀ ଉନ୍ନୟନ ପ୍ରାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଆବଣ୍ଟିତ ଜମି – ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରହିତାଦେଶ କାରଣରୁ ଜମିର ବିକାଶରେ ବିଳମ୍ବ-ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଭାବରେ ଡିଡ଼ିଏ ବାର୍ଷିକ 16.62% ସୁଧ ହାରରେ ବୃଦ୍ଧି କରୁଛି – ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ସମାନ 7% ସୁଧ ହାରରେ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହା ଡିଡିଏ ଅସଫଳ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ – ଅପିଲ ଉପରେ,ବାର୍ଷିକ 16.62%ର ବୃଦ୍ଧିକୁ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା, ଡିଡ଼ିଏ ମୂଳ ଉଠାଣ ତାରିଖ ଠାରୁ ଆବଣ୍ଟନ ପତ୍ର ଯୋଗାଯୋଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜମା ଉପରେ 7% ସୁଧକୁ ସମାଯୋଜନ କରିବ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 13053/1996 ଇତ୍ୟାଦି ।

ସି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ପି. ସଂଖ୍ୟା 5329/1993ରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତା 26.5.95ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅରୁଣ ଜେଟଲି ଏବଂ ଭି. ବି. ସହାର୍ୟ୍ୟ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏମ୍. ଶେଖର, ବିମଲ ରୟ ଜାଡ, ଦେବେନ୍ଦ୍ର ସିଂ, ଏସ୍. ଏମ୍. ଗର୍ଗ, ଏନ୍. ଶେଖର, ସୁଶ୍ରୀ ଅମିତା ଗୁପ୍ତା ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ର କୁମାରୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିଦିଆଯାଇଛି.....

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶୁଣିଛୁ ।

ଡ଼ି ଡ଼ି ଏ ବନାମ କେ.କେ.ମେହତା

ଏହି ଅପିଲଗୁଡ଼ିକରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଉଠୁଥିବା ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି : ନ୍ୟାୟସଂଗତ ନୀତି ଆଧାରରେ ବୃଦ୍ଧି ଶୁଳ୍କର 7% ହାରରେ ସୁଧ ଗଣନା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଠିକ ଥିଲେ କି?

ମାମଲାର ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବିବାଦରେ ନାହିଁ । ମାର୍ଚ୍ଚ 27,1991 ରେ ଦିଲ୍ଲୀର ରୋହିଣୀ ଯୋଜନାର ସେକ୍ଟର 23 ଏବଂ 24 ରେ 5000 ଭୂଖଣ୍ଡ ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ଭୂଖଣ୍ଡ ଉଠାଣ କରାଯାଇଥିଲା । 6 ଏପ୍ରିଲ, 1991 ଏବଂ ମାର୍ଚ୍ଚ 27,1991 ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ 3000 ଆବଣ୍ଟନ ଆଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । କେବଳ 2000 ଲୋକଙ୍କୁ ଆବଣ୍ଟନ ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାର ବାକି ରହିଛି । ଏହା ସ୍ଥିରୀକୃତ ଆଇନ ଯେ, ଆବଣ୍ଟନ ପତ୍ରର ଯୋଗାଯୋଗ ତାରିଖ ଅନୁସାରେ ଭୂଖଣ୍ଡର ଦର ପ୍ରଚଳିତ ହେବ । ଆବଣ୍ଟନ ପତ୍ର ବାକି ସଫଳ ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ପୂର୍ବରୁ, ଧାରା 4 (1) ଅନ୍ତର୍ଗତ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିର ମାଲିକମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଉପରେ ରୋକ ଲଗାଇଥିଲେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବଣ୍ଟନ ପତ୍ର ଜାରି କରିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଅଗଷ୍ଟ 4, 1992 ରେ ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ଉଠାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସତ୍ୟପାଠରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ମାଲିକମାନେ ଅପିଲ ଜରିଆରେ ଏହି ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1992 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ଭାରତ ସରକାର 1993 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 1ରୁ 1994 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 31 ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା 1993–94 ବର୍ଷ ପାଇଁ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିର ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ଜମିର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତି ବର୍ଗ ମିଟର ପିଛା ଟ. 2675.29 ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଛନ୍ତି । ଡ଼ିଡ଼ିଏ ଜୀବନଧାରଣର ମୂଲ୍ୟ ସୂଚକାଙ୍କ ହାର ସହିତ ସମାନ ଭାବରେ ବିକାଶମୂଳକ ଶୁଳ୍କ ଗଣନା କରିବାର ନୀତି ବିକଶିତ କରିଥିଲା ଯାହା ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ବାର୍ଷିକ 16.62% ହୋଇଥିଲା । ସେହି ଆଧାରରେ, ଏହା ପ୍ରତି ବର୍ଗ ମିଟର ପିଛା 1579.71 ଟଙ୍କା ହାରରେ ଭୂଖଣ୍ଡର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିଲା । ଏହାକୁ ଆଧାର କରି, ସେମାନେ ଆବଣ୍ଟନ ମୂଲ୍ୟର ପୁନଃ ହିସାବ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଆବଣ୍ଟନ ପତ୍ର ଜାରି କରିଥିଲେ । ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ସେହି ଆଦେଶକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆପତ୍ତି କରିବା କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ । ଅଗଷ୍ଟ 11,1995 ରେ ସି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ପି. ସଂଖ୍ୟା 196/94 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ଅବୈଧ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପୀଠ ଶେଷରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଡିଡିଏ ଯଥାର୍ଥତା ଚାହେଁ, ଏହା ମଧ୍ୟ ନ୍ୟାୟସଂଗତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେତେବେଳେ, ଦାବିଦାରମାନଙ୍କୁ ସଫଳ ନିଲାମ ଡକାଳିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମାଯୋଜିତ ଜମା ହୋଇଥିବା ଅଗ୍ରୀମ ଦେୟ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜମା କରାଯାଇଥିବା ରାଶି ଉପରେ ବାର୍ଷିକ 7% ହାରରେ ସୁଧ ବହନ

କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଅସଫଳ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସମାନ ସୁଧ ହାରରେ ଫେରସ୍ତ କରାଯାଏ, ଡିଡିଏ ସମାନ ଭାବରେ ବାର୍ଷିକ 7% ହାରରେ ବୃଦ୍ଧି ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରିବା ଉଚିତ । ତେଣୁ, ଭୂଖଣ୍ଡର ମୂଲ୍ୟ ବାର୍ଷିକ 16.62% ହାରରେ ବୃଦ୍ଧି ମୂଲ୍ୟ ଭାବରେ ଜମା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆଇନ ଅନୁସାରେ ଅନୁଚିତ ଅଟେ ।

ଡି. ଡି. ଏ. ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ ଜେଟଲୀ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ, ଦାବିଦାରମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଡି. ଡି. ଏ. ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଆବଣ୍ଟନ ତାରିଖ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଚଳିତ ଶୁଳ୍କ ହାର ଯଥା ପ୍ରତି ବର୍ଗ ମିଟର ପିଛା 2675.79 କୋଟି ଟଙ୍କା ଦାବି କରିନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଜୀବନଧାରଣର ମୂଲ୍ୟ ସୂଚକାଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ବାର୍ଷିକ ବୃଦ୍ଧି ଶୁଳ୍କକୁ 16.62% ରେ ବୃଦ୍ଧି କରି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଯଥାର୍ଥତା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେବଳ ବାର୍ଷିକ 7% ହାରରେ ବର୍ଦ୍ଧିତ ଦର ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ଯଥାର୍ଥ ନଥିଲା । ଯୁକ୍ତିରେ ଆମେ ଦୃଢତା ପାଇଛୁ । ଯଦିଓ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଏମ୍. ଶେଖର ଏବଂ ଶ୍ରୀ ବିମଳ ରାୟ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ, ବୃଦ୍ଧି ମୂଲ୍ୟ 16.62 ହାରରେ ହେବ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଡିଡିଏ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ଯେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ତାରିଖ ଏବଂ ଦାବି ତାରିଖ ମଧ୍ୟରେ, ଏହି ରାଶି ଡିଡିଏ ଦ୍ୱାରା ବିକାଶମୂଳକ ଦେୟ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଛି । ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠାଯାଇ ନଥିଲା, ଅପିଲକାରୀ ଏହି ଯୁକ୍ତି ଉଠାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । ଏହି ଯୁକ୍ତିରେ ଆମେ କୌଣସି ଦୃଢତା ପାଉନାହୁଁ । ଏହି ମୂଳ ଆଧାରରେ ହିଁ ଅପିଲକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଦାବିକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁ ଆଧାରରେ ଏହା ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲା ଯେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ମଞ୍ଜୁର ହେତୁ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ବୃଦ୍ଧି ଶୁଳ୍କ ପାଇଛି । ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେମାନେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଯଥାର୍ଥତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ବୃଦ୍ଧି ଶୁଳ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ଯଥା, ଅଂଶଧନ ମୂଲ୍ୟ ସୂଚକାଙ୍କର ଜୀବନଧାରଣ ଖର୍ଚ୍ଚର ଆଧାର ଯାହା ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ବାର୍ଷିକ 16.62% ଥିଲା ।

ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ଆଧାରରେ ସମସ୍ତ ପକ୍ଷ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ବୃଦ୍ଧି ଶୁଳ୍କ ବାର୍ଷିକ 16.2% ରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି । ସେହି ଆଧାରରେ ପୁନଃ ହିସାବ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦର ମୂଲ୍ୟ 1579.71 ଟଙ୍କା ପ୍ରତି ବର୍ଗ ଗଜ ହାରରେ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଯେ, ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଭାବେ 7% ହାରରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ କରିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ,

କୌଣସି ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ନୀତି ଉପରେ ଆଧାରିତ ନୁହେଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଅଣଦେଖା କଲେ ଯେ, ଅପିଲକାରୀ ଭୂଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକର ବିକାଶ ପାଇଁ ଅର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବଣ୍ଟନ ପତ୍ରରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦାବି ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ହ୍ରାସିତ ହାରରେ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, 1991 ମସିହାରେ ନିମ୍ନ ପ୍ରାଥମିକତା ତାଲିକାରେ ଥିବା ଦୁଇ ଆବଣ୍ଟନକାରୀଙ୍କୁ 1991 ମସିହାର ପୂର୍ବ ହାରର ସମାନ ସୁବିଧା ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରାଯିବ । ଯଦିଓ ଏହି ଯୁକ୍ତି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉଠାଯାଇ ନଥିଲା, କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏହାର ସୁଯୋଗ ନଥିଲା, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ, ଏହାର କୌଣସି ଆଇନଗତ ଆଧାର ନାହିଁ, ଏହା ଏକ ଭୁଲ ଆବଣ୍ଟନ ଯାହା 1991 ରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସମାନ ହାରରେ ଆବଣ୍ଟନ କରିବାର କୌଣସି ବିଧିଗତ ଆଧାର ନୁହେଁ ।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କୁ, ତଥାପି, ଆବଣ୍ଟନ ପତ୍ର ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଜମା ଉପରେ 7% ସୁଧ ହାର ଆଦାୟ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ପ୍ରତି ବର୍ଗ ମିଟର 1579.71 ଟଙ୍କା ହାରରେ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାର ସମୟ ଛଅ ମାସ ପାଇଁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଉଛି ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ମୂଳ ଉଠାଣ ତାରିଖରୁ ଆବଣ୍ଟନ ପତ୍ର ଯୋଗାଯୋଗ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜମା ରାଶି ଉପରେ 7% ସୁଧ ହାରର ପାର୍ଥକ୍ୟ ବିୟୋଗ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ତଦନୁସାରେ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ, କିନ୍ତୁ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ରଦ୍ଦ କରିଦିଆଯାଇଛି ।

ଜି. ଏନ୍.   ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ : **ଶ୍ରୀ ଦୀପକ କୁମାର ସାହୁ,**
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ